

درباره هنر کمیاب گوش دادن / آدم های موفق شنونده خوبی هستند

اسلام گوش دادن را از اصول مردانگی و جوانمردی به شمار می آورد که کاخ برادری و دوستی بر آن برافراشته می شود.

خبرگزاری مهر- اسلام گوش دادن را از اصول مردانگی و جوانمردی به شمار می آورد که کاخ برادری و دوستی بر آن برافراشته می شود. درباره اصول رفتار و برخورد با مردم و دوستان ظریفی وجود دارد که توجه به آنها می تواند دوستی ها را پایدار کند. از جمله تاکید شده هنگامی که دوستی با ما سخن می گوید آنچه وفاداری و ادب بر ما واجب می کند آن است که روی خود را متوجه او کنیم و به سخنان او گوش دهیم و رشته سخنان او را پاره نکنیم و در طول گفتار او، دل را به چیزی مشغول نگردانیم، چه این امور به دوستی آسیب می زند و صفای محبت را تیره می سازد.

پیامبر خدا (ص) و ائمه اهل بیت (ع) خوب گوش دادن به گفتار کسی را که با تو سخن می گوید نشانه مروت و جوانمردی انسان شمرده اند. چنان که پیامبر خدا (ص) تاکید کرده از مروت و جوانمردی است که انسان به هنگامی که دوستش با او سخن می گوید به گفتارش گوش دهد و از خوبی همراهی دوست است که وقتی بند کفش دوستش پاره شود به خاطر او بایستد. خوب گوش دادن به سخن دوست دلیل بر درستی رای توست چنان که امام صادق (ع) فرموده است: از چیزهایی که بر درستی رای انسان دلالت دارد برخورد نیکو و خوب گوش دادن است.

در روابط انسانی موضوعات کوچک مهمی وجود دارند، اما همین مسائل و موضوعات کوچک در تحکیم روابط و استمرار دوستی تکیه گاههای مهمی را تشکیل می دهد، زیرا تفاهم و ملاقات میان انسان ها معمولا با موضوعات ساده و کوچک شروع می شود و سپس این رابطه تکامل می یابد. پس، امور کوچک همان خشت های اولیه بنا هستند که باید در به کار بستن آنها توجه و اهتمام بسیار نشان داد. مثلا "گوش دادن" یک مسئله عادی و متداول و روزمره میان مردم است، اما تنها شمار اندکی از ما از آن به خوبی استفاده می کنیم، در حالی که گوش دادن یکی از هنرهای کوچک ولی پر اثر در روابط میان انسان هاست.

همه ما دوست داریم که سخنرانان خوبی باشیم، اما کم اند افرادی که به هنر گوش دادن به خوبی آگاه باشند. آدمی برای سخن گفتن نیاز زیادی به آموختن ندارد، اما برای گوش سپردن محتاج آموختن و تمرین است. مردم معمولا به این که شنونده ای داشته باشند بیشتر رغبت نشان می دهند تا این که شنونده باشند. علت این امر هم آن است که انسان هنگامی که سخن می گوید احساس احترام برای خود می کند، زیرا وقتی شنونده ای برای گفته های خود پیدا می کند کسی را می یابد که به شخصیت او احترام می گذارد و او را بزرگ می شمارد.

ما در کودکی آموخته ایم که چگونه صحبت کنیم، اما هیچکس هنر گوش دادن را به ما نیاموخته است. در واقع این پدیده یکی از مظاهر عقب ماندگی است که جوامع امروز گرفتار است. پیامبر خدا (ص) می فرماید: کسی که در میان سخن برادرش سخن بگوید مانند آن است که چهره اش را شکافته باشد.

گوش دادن به سخن برادر و دوست و ایستادن برای او هنگام پاره شدن بند کفش مسائل کوچکی است، اما اسلام آنها را از اصول مردانگی و جوانمردی به شمار می آورد که کاخ برادری و دوستی بر آنها برافراشته شود. تمامی این مسائل رشته دوستی ها را محکم و منزلت او نزد خودش و نزد شما بالا می رود.

قرآن کریم می فرماید: و چون قرآن قرائت شود همه گوش بدان فرا دهید و سکوت کنید باشد که مورد لطف و رحمت حق شوید. (سوره اعراف آیه 2 و 4) همچنین پیامبر گرامی اسلام و ائمه اهل بیت (ع) گوش ندادن به سخنان گوینده را تا آنگاه که به پایان رسد از دلایل نادانی و روش نادان ها شمرده اند. کسی که به سخنان تو گوش نمی دهد و گفتار تو را شنوا نیست سخن گفتن و گفتگو با او سزاوار نیست و اگر بر اثر عدم رعایت این اصل احساس اهانت کردی نباید جز خودت را ملامت کنی. شما مکلف نیستید که هر چه را می شنوید پیروی کنید اما موظفید وقتی کسی حرف می زند به سخنانش گوش دهید آنگاه بهترینش را برگزینید و پیروی کنید. در برابر آنچه گفته می شود سراپا گوش باشید اما در عمل به گفته ها عقل خود را داور قرار دهید. زیرا هر گوینده ای در کلام خود صادق نیست و هر کلامی نیز به خودی خود درست نمی باشد.

بسیاری از مردم وقتی برای اولین بار با کسی برخورد می کنند نمی توانند توجه او را به خود جلب نمایند. دلیلش آن است که به سخنان طرف مقابل به دقت گوش نمی دهند! آنها تمام هم خود را متوجه سخنی می کنند که می خواهند به طرف مقابل بگویند و لذا گوش خود را بر شنیدن سخنان او می بندند. انسان های موفق شنوندگان خوب را بر گویندگان خوب ترجیح می دهند ولی به نظر می

رسد که استعداد گوش دادن از هر صفت خوب دیگری کمیاب تر است!

اگر مشاهده کردید که فردی در شما تاثیر نیکو گذاشت حتما شنونده خوبی برای شما بوده است. اگر می خواهید که وقتی برای نخستین بار با کسی روبرو می شوید تاثیر خوبی در او بگذارید شنونده خوبی برایش باشید. مردم معمولا شنوندگان خوب را بر گویندگان خوب ترجیح می دهند، زیرا در برابر شنوندگان خوب احساس مهم بودن می کنند به همین دلیل از دیرباز گفته اند مردم مایلند با کسی بنشینند که خود را در حضور او بزرگ می بینند و به نشستن با کسی که او را در حضور خود بزرگ می بینند رغبت ندارند.

از قدیم گفته اند: " اگر سخن نفره است خاموشی طلاست". بنابراین اگر می خواهید گوینده چیره دستی باشید شنونده خوبی باشید و اگر فکری به ذهنتان رسید در گفتنش شتاب نورزید، بلکه آن را در دفتری مخصوص یادداشت کنید و بدانید که هر زمان برای خاموش و شنیدن مناسب است اما تنها اندکی از زمان، زمان گفتن است. امام کاظم (ع) می فرماید هر چیز را نشانه ای است. نشانه عاقل تفکر و نشانه تفکر خاموشی است پس برای آن که خرد فزونی گیرد باید ذهن را به کار انداخت و در برابر سخنان مردم گوش شنوا بود.